

[Bækgaard.]

Vi mener altså ikke, at den gældende helligdagslov skader nogen; tværtimod, den gavner vor tids forjagede mennesker.

Justitsministeren (*Hans Hækkerup*): Jeg vil gerne takke det ærede medlem hr. Albertsen for den tilslutning, han, omend med betænkelighed, gav til lovforslaget. Jeg vil ikke lægge skjul på, at jeg principielt er enig med det ærede medlem i, at man måske burde gennemføre en helligdagslov, der alene omfattede § 1 og en ikrafttrædelsesbestemmelse; men vi har i regeringen drøftet os frem til det resultat, der her foreligger, og jeg har indtryk af, at der — det er mit indtryk efter første behandling — kan samles et relativt stort flertal om den revision af loven, som lovforslaget er udtryk for. Derfor mener jeg, vi skal begrænse os til i denne omgang at tage dette skridt.

Det ærede medlem hr. Vagn Bro var ikke særlig venligsindet over for lovforslaget. Det ærede medlem mindede om det forsøg, jeg gjorde i 1954 på gennemførelse af en mindre ændring i bestemmelsen om biografernes ret til at give forestillinger om søndagen, og mindede om, at der var indkommet et betydeligt antal underskrifter derimod; det ærede medlem sagde 80.000. Og det var — forstod jeg — en af grundene til, at det ærede medlem mente, det var ganske urigtigt nu at rejse en debat om helligdagslovgivningen.

Det ærede medlem pegede endvidere på, at efter hans opfattelse ville titusinder i dette land føle sig krænket, hvis man gennemførte dette lovforslag, og det ærede medlem mente, at navnlig påskemorgen må komme ind i billedet. I den anledning vil jeg gerne sige til det ærede medlem — men jeg siger det venligt — at jeg ligesom har indtryk af, at det ærede medlem på dette punkt er mere kirkelig end dem, der skal varetage de kirkelige interesser, altså biskopperne; men jeg er i hvert fald glad for, at det ærede medlem ikke også forbød pinsesolen at danse.

Problemet statskirke, som det ærede medlem var inde på, vil min kollega den højtærede kirkeminister gøre et par bemærkninger om.

Det ærede medlem ville gerne gøres bekendt med de erklæringer, der er afgivet af biskopperne. Jeg kunne godt læse dem op, men af mange grunde vil jeg foretrække at gøre udvalget bekendt med dem. Jeg ved ikke, hvor megen vægt det ærede medlem lægger på det, for han gik videre med at sige, at han syntes ikke, det havde så forfærdelig megen interesse, uanset den respekt, han i øvrigt nærede for biskopperne. Det ærede medlem ville hellere spørge menighedsrådene. Vi kan naturligvis drøfte, hvem vi skal spørge, men jeg ved ikke, om det ærede medlem tror, han kan få ligelydende udtalelser fra menighedsrådene, hvis sammensætning jo ofte er stærkt politisk præget.

Så gjorde det ærede medlem en bemærkning om, at påskelørdag måtte opfattes som en meget vigtig kirkelig dag, beliggende, som den er, mellem to af de største helligdage, og jeg forstod, at det ærede medlem gjorde det til en forudsætning for sin tilslutning, at vi bevarer påskelørdag som en forlystelsesfri dag. Men hvis dette er en forudsætning for venstres medvirken overhovedet, bliver jeg nødt til at sige, at så må jeg give afkald på venstres medvirken.

Det ærede medlem var heller ikke tilfreds med § 1 og ville erstatte ordet gudstjenesten med gudstjenestetiden, idet det ærede medlem sagde, at han ønskede fred på det tidspunkt, hvor gudstjenesten finder sted. Så vil jeg gerne spørge det ærede medlem: hvordan vil det ærede medlem praktisere det? For så burde det vel ikke alene være på helligdagene, men på alle de dage, hvor der holdes gudstjeneste, at alt skulle standse. Det ærede medlem kan ikke nøje have overvejet og gennemtænkt dette, for hvor mange kirker skulle så ikke i givet fald holde gudstjeneste på enkelte bestemte tidspunkter? Det ville medføre følger for hele landets forlystelsesliv og for alle men-